www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

178

நம்ப நடந்தனர் நம்பி நடக்கவில்லை

புலிகள் விடுத்த கோரிக்கைகள்

யாழ்குடாநாட்டில் இருந்து இந்திய படையினர் வெளியேறிய பின்னர் அங்கு விஜயம் செய்தார் 'ரைம் ஒஃப் இந்தியா' என்னும் சஞ்சிகை நிருபர். அவரது பெயர் சீமாகுகா.

அன்று (1990 ஆரம்பத்தில்) அவர் எழுதிய கட்டுரையின் பலகருத்துக்கள் இன்றுகூட தமிழ் மக்களின் மத்தியில் இருந்து வருபவைதான். இதோ கட்டுரையின் முக்கிய பகுதிகள்:

"விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் இராணுவ பலத்தின் மூலம் சிங்கள சமூகத்திற்கும், முக்கியமாக ஜனாதிபதிக்கும் இனிமேலும் தமிழ் மக்களை சாதாரணமாக நினைத்துவிட முடியாது என்று நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளனர். இதுதான் யாழ் குடாநாட்டு மக்களும் பொது அபிப்பிராயமாகவும் இருக்கிறது.

சிறீலங்கா அரச அமைதியை விரும்புவதாயின், அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வடக்கு-கிழக்கு தமிழ் மக்களுக்கு அவர்களது நியாயபூர்வமான உரிமைகளை வழங்க வழி செய்ய வேண்டும்."

யாழ் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் கூறினார்: "இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின்னர் நாம் தொடர்ந்து தலைகுனிந்த மக்களாக இருந்தோம். இப்போதுதான் நாங்கள் முதற் தடவை யாக தலை நிமிர்ந்துள்ளோம்.

தமிழ் மிதவாத அரசியல்வாதிகள் பல தலைமுறைகள் சம உரிமை கேட்டுக் கெஞ்சியும் அது நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்று விடுதலைப் புலிகள் தமது இராணுவத் துணைகொண்டு தமிழ் மக்களை விரோதித்துக் கொள்வது நல்லதல்ல என்பதை ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவுக்கு உணரவைத்துள்ளனர்."

இன்னொருவர் கூறினார்: "கொழும்பில் சுகமாக, சொகுசாக வாழ்ந்து கொண்டு ஆளும் கட்சிக்கு குதிபாடுவதும், சலுகைகள் பெறுவதுமே தமிழ் அரசியல் வாதிகளின் வழக்கம். ஆனால் இன்று நாம் ஒரு இயக்கத்தை கொண்டுள்ளோம். அவர்கள் எவ்வித சலுகைகளுக்கும் ஆசைப்படுபவர்கள் அல்ல. கொண்ட இலட்சியத்திற்காக உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராக உள்ளவர்கள்" என்றார்.

ஒவ்வொருவரும் அமைதிய விரும்பினாலும் ஜனாதிபதியுடனான தற்போதைய பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந்தால் விடுதலைப் புலிகள் தொடர்ந்தும் போராடுவார்கள் என்பதை உணர்ந்தே உள்ளனர்.

பிரேமதாசா பிரதம மந்திரியாக இருந்தபோது வீடமைப்பு அமைச்சில் கடமை ஆற்றிய தற்போதைய யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் துரைராஜா குறிப்பிட்டார்: "ஜனநாயகத்தைப் பற்றி பேசுவது யார்? நீங்கள் ஒன்றை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். உலகில் உள்ள அனைத்து புரட்சிகர இயக்கங்களும் கண்டனங்களைச் சமித்துக் கொண்டதில்லை.

விடுதலைப் புலிகள் இல்லாதுவிட்டிருந்தால் இன்று தமிழர் என்ற சமுதாயம் இருந்திருக்காது. என்றோ அழிந்துபோயிருக்கும்" என்றார் அவர்.

மேற்கண்டவாறு அக் கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருந்தது.

குடியேற்றம்

தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக மாறுவதற்குரிய காரணங்களில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றமும் ஒன்று.

அமைதிவழியில் குடியேற்றங்களை நிறுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் விழலுக்கு இறைத்த நீராகின.

'எல்லைக் காவலர்' என்றெல்லாம் தங்களுக்கு பட்டம் சூட்டிக்கொண்டு, தேர்தலில் வெற்றிபெற அப்பட்டங்களை பயன்படுத்தினர் முன்னாள் தலைவர்கள்.

ஆயுதப் போராட்டம் மட்டும் அன்று ஆரம்பமானது இருந்திருந்தால் வடக்கு-கிழக்கில் பெரும்பாலான நிலம் துணிச்சலான குடியேற்ற வெள்ளத்தில் காணாமல் போயிருக்கும்.

கிழக்கில் மட்டுமன்றி வடக்கிலும்கூட பெரும்பாலான குடியேற்றங்கள் நடத்தி முடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

காங்கேசன்துறை சீமெந்து தொழிற்சாலையை அபிவிருத்தி செய்வது, அங்கு வேலை வழங்குவது என்ற போர்வைகளில் சிங்களக் குடியேற்றத்துக்கு ஜூனாநாட்டிலும் அடித்தளமிட்டார் ஜே.ஆர்.

ஆயுதப் போராட்ட அலையில் அத்திட்டங்கள் எல்லாம் காணாமல்போயின.

இன்று கிழக்கில்கூட திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களை பாரியளவில் விரிவாக்கினால் இராணுவ பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டி இருக்கும்.தாக்குதலை எதிர்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும் என்னும் நிலை இருப்பதால்தான் குடியேற்ற வெள்ளம் கறைபுரண்டோடாமல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

விடுதலைப் புலிகள் மட்டுமன்றி, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., இயக்கத்தினர்கூட திருமலையில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி இருந்தனர்.

ஆயுதம் தூக்கி கண்ட பலன் என்னவென்று இன்று கேட்கும் நன்றி கெட்ட சீவன்களும் உள்ளன.

ஆயுதம் ஏந்தி மரணித்த சக இயக்க போராளிகளுக்கும் வடக்கு-கிழக்கை இந்தள விலாவது காத்து நின்ற பெரும் புகழ் சேரும்.

ஆனால் தங்கள் சகாக்களின் தியாகங்களை தங்கள் சுயநலன்களுக்காக கூவிவிற்றுக் கொண்டும், வடக்கு-கிழக்கை கூறுபோடும் தீர்விற்கான குழலுக்காக அரசு நடத்தும் போருக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் துணை போய்க் கொண்டும் இருப்போருக்கு அந்தப் புகழில் நெல்முனையளவு உரிமையும் கிடையாது.

ஆயுதம் ஏந்தினால்தான் வீரமாகப் பேசலாம் என்றில்லை. அமைதிவழியில்கூட துணிச்சலாக நின்று விட்டுக் கொடுக்க முடியாத உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்கலாம்.

ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவுடன் அமைதியான சூழலில் பேச்சு நடந்து கொண்டிருக்கையில் புலிகள் முன்வைத்த கோரிக்கைகளில் ஒன்று, 1948ம் ஆண்டின் பின்னர் அதாவது இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபின்னர் தமிழ் பேசும் மக்களது தாயகத்தில் நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும்.

வேறு கட்சிகள் அப்படியொரு கோரிக்கையை முன்வைத்திருந்தால் பிரேமதாசா தூக்கி ஒரத்தில் போட்டிருப்பார். புலிகள் முன்வைத்ததால் புறக்கணிக்க இயலவில்லை. பலம்தானே எதனையும் தீர்மானிக்கிறது.

வடக்கு-கிழக்கில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்ற நிலவரம் பற்றி ஆராய ஒரு குழுவை நியமித்தார் பிரேமதாசா.

ஜந்துபேர் கொண்ட அக் குழுவில் இருவர் சிங்களவர், இருவர் தமிழர், ஒருவர் முஸ்லிம்.

இனப்பிரச்சனையின் மூலகாரணமே குடியேற்றத் திட்டம்தான். அதனைப் பற்றிய நிலைப்பாடு முதலில் அவசியம் என்று புலிகள் வலியுறுத்தி இருந்தனர்.

அந்த முடிவை புலிகள் எதிர்த்தனர். மட்டக்களப்பில் வைத்து விமானப்படைத் தளபதி எயர் மார்ஷல் பெரல் குணவர்த்தனாவை புலிகளது மக்கள் முன்னணித் துணைத் தலைவர் கரிகாலன் சந்தித்து உரையாடினார்.

உடனடியாக விஸ்தரிப்பு முயற்சி நிறுத்தப்பட்டது. மாடிக்கட்டடம் கட்டும் முயற்சியும் தடைசெய்யப்பட்டது.

புலிகள் அரசு பேச்சு முறிந்த பின்னர் அரசுடன் நடப்புக் கொண்ட ஏனைய தமிழக் கட்சிகளால் விமான நிலைய விஸ்தரிப்பை நிறுத்த முடியவில்லை.

ஆறாவது சட்டத்திருத்தம்

தமிழ் மக்களை இனக்கலவரங்கள் மூலமும், இனவாதக் காடையர்களை ஏவியும் அடிபணியவைப்பதிலேயே முந்தைய ஆட்சி மொத்தம் பதினெட்டுத் திருத்தங்களை செய்தார். அப்போது ஆளும் கட்சி மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை பலத்துடன் இருந்தமையால் திருத்தங்களை செய்ய முடிந்தது.

அத் திருத்தங்களுக்குள் முக்கியமானது ஆறாவது சட்டத்திருத்தம்.

இச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் 'தமிழீழ போராட்டத்தை' ஒடுக்குவதும், சட்டரீதியாக தடை செய்வதுமே.

இச் சட்டத்தின் முதலாவது துணைப்பிரிவின்படி இலங்கைத் தீவுக்கு உள்ளேயோ, வெளியேயோ, பகிக்கும் எவரும் சிறீலங்காவின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் வேறு தனியான அரசை நிறுவுவதற்கு நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ ஆதரவு நல்குவதோ, நிதி உதவி வழங்குவதோ, வலியுறுத்துவதோ தடை செய்யப்பட்டது.

அதேபோல எந்த அரசியல் கட்சியோ, அமைப்போ இலங்கையின் எப்பகுதியிலும் வேறு ஓர் அரசை நிறுவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதும் தடை செய்யப்பட்டது.

மேற்கண்ட சட்டப்படி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரச ஊழியர்கள், நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள் போன்றோர் சிறீலங்கா அரசியல் யாப்பைப் பேணுவோம் என்று சத்தியப்பிரமாணம் செய்யவேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது.

சத்தியப் பிரமாணப்படி நடக்காதவர் புலிகளின் தூதுக்குமுவினரிடம் உறுதியளித்தார்.

ஜே.ஆர். காலத்தில் ஐ.தே.கட்சிக்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை பாராளுமன்றத்தில் இருந்தது.

பிரேமதாசா காலத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை பலம் இருக்கவில்லை. எனவே பிரதான எதிர்க்கட்சியான சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவைக் கோர உள்ளதாக பிரேமதாசா தெரிவித்தார்.

அப்போது பாராளுமன்றத்தில் இருந்த ரெலோ, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இரண்டும் ஆறாவது சட்டதிருத்தத்தை நீக்க ஆதரவு தரமாட்டோம் என்று கூறிவிட்டன.

'புலி எதிர்ப்பு' என்ற கண்ணாடியை மாட்டிக்கொண்டு,அதன் வழியாக அடக்குமுறைக்கான சட்டங்களைக்கூட நியாயப்படுத்த தமிழ்க் கட்சிகள் முனைந்தமை துயரமான வரலாற்றுக் காட்சிகளாகும்.

ஈழக் கோரிக்கையை நாம் கைவிட்டுவிட்டோம், எனவே ஆறாவது சட்டதிருத்தம் இருந்தால் எமக்கென்ன? என்று ரெலோ இயக்கம் கேள்வி எழுப்பியது.

அது மட்டுமல்லாமல் ரெலோவின் தலைமைக் குழுவால் ஒரு அறிக்கையும் விடுக்கப்பட்டது.

'தமிழீழப் போராட்டத்தில் குதிக்க ஆமமான அரசியல் சதியில் விடுதலைப் புலிகள் இறங்கியுள்ளனர். அந்த சதித் திட்டத்தின் ஓரங்கமாகவே ஜனநாயக வேசம் போட்டுக்கொண்டு தேர்தல் நாடகம் ஆடவும் முற்படுகின்றனர்.' என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருந்தது.

ரெலோவின் முழுமையான பெயர் தமிழீழ விடுதலை இயக்கம். பெயரில் தமிழீழத்தை வைத்துக்கொண்டு தமிழீழப் போராட்டத்துக்கு எதிராக அறிக்கை விட்டனர். ஆறாவது சட்டத் திருத்தத்தை நீக்குவதற்கு ஆதரவளிக்க மறுத்தனர். தெளிவற்ற நிலைப்பாடுகள்தான்.

இக் காலகட்டத்தில் ஏனைய இயக்கங்களுக்கு புலிகளால் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்ததாவது:

"தமிழீழ இளைஞர்கள் சிலரை தவறாக வழிநடத்தும் கூலிக் குழுக்களின் தலைவர்களே! இனியாவது திருந்துங்கள்.

ஒரு விடுதலைப் போருக்காக மாற்று அரசுகளை பயன்படுத்துவது வேறு, மாற்று அரசுகளின் நோக்கங்களுக்காக விடுதலைப் போரை பயன்படுத்துவது வேறு.

இந்திய 'றோ'வின் சூழ்ச்சிக்குப் பலியாகி தமிழ் இளைஞர்களை குடிவெறிக்கும், போதைப் பொருட்களுக்கும், நீலப் படங்களுக்கும், பாலியல் வன்முறைக்கும் பழக்கி எடுத்து, இறுதியில் அவர்களை பிணங்களாக மாற்றாதீர்கள்.

பாடசாலை மாணவர்களை, முதியவர்களை, தாய்மார்களை மிரட்டாதீர்கள்.

விடுதலைப் போருக்கும் சண்டித்தனத்துக்கும் வேறுபாடு உண்டு. விளங்கிக் கொள்ளுங்கள். தமிழ் இளைஞர்களை கூலிக்கு மாரடிக்க வைக்காதீர்கள்.

உங்கள்மக்களை உங்கள் கைகளால் அழிப்பதுதான் உங்கள் போராட்டமா?" என்று அப்பிரசுரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. (தொடர்ந்து வரும்)

'ஐலன்ட்' வெளியிட்ட காட்டூன்

தடுக்கப்பட்டது

இலங்கை அரசுடன் நம்பநட நம்பி நடவாதே என்ற ரீதியில் தந்தரோபாய உறவைத்தான் புலிகள் வைத்திருந்தனர்.

ஆனால் அதன்பின்னர் இலங்கை அரசுடன் நட்புக்கொண்ட தமிழ் இயக்கங்களும் தாமும் தந்திரோபாய உறவு கொள்வதாகவே தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு கூறின. இன்றோ அரசுடன் ஒன்று கலந்து அரசின் இன ஒடுக்குதலை நியாயப்படுத்தும் விசுவாசமான பேச்சாளர்களாக மாறிநிற்கின்றன.

அப்படியிருந்தும் இந்தக் கட்சிகளது கருத்துக்கள் முக்கியமான பிரச்சனைகளில் அரசு செவிமடுக்கிறதா இல்லையா? என்பதற்கான பதிலை இத் தொடரை வாசிக்கும் உங்களிடம் விட்டுவிடுகிறேன்.

பிரேமதாசா அரசுடன் புலிகள் பேச்சு நடத்திய காலத்தில் மட்டக்களப்பு வலையிறவு விமான நிலைய விஸ்தரிப்புக்காக அங்கிருந்த மக்களை வெளியேறுமாறு கோரப்பட்டது.

யாளர்கள் கவனமாக இருந்தனர்.

கூட்டணியினர் 1977 பொதுத்தேர்தல் மேடைகளில் ஒரு சம்பவத்தை நினைவூட்டுவது வழக்கம்.

1956ல் இனக்கலவரம் வெடித்து கொழும்பு அல்லோலகல்லோலப்படுகிறது. அப்போது பொலிஸ் மா அதிபர் அன்றைய பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவிடம் ஒடோடிப்போய், 'கலவரத்தை கட்டுப்படுத்த கடும் நடவடிக்கை' எடுப்பதற்கு உத்தரவு கேட்கிறார்.

பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா மிக நிதானமாக கூறினாராம்: "24 மணிநேரத்துக்கு விட்டுப்பிடிப்போம். அதன்பின்னர் பார்த்துக் கொள்ளலாம்!"

காடைத்தனத்தால் மட்டும் தமிழ் மக்களை அடக்குவதை நம்பியிராமல், சட்ட ரீதியாக தமிழ் மக்களை ஒடுக்க பலசட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

அவற்றில் ஒன்றுதான் அவசரகாலச் சட்டம். சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா பிரதமராக இருந்தபோது அச் சட்டத்தின் கீழ்தான் பல நூறு தமிழ் இளைஞர்கள் கைதாகி விசாரணை இன்றி ஆண்டுக் கணக்காக சிறையில் வாடினர்.

பின்னர் ஜே.ஆர். பதவிக்கு வந்த பின்னர் அவசரகால சட்ட அதிகாரங்களை பயன்படுத்தியே இன்பம், செல்வம், கேப்பாய் பரமேஸ்வரன் உட்பட பலரை இரவோடு இரவாக கைது செய்து படுகொலை செய்து வீதிகளில் வீசி எறிந்தனர்.

வரைமுறையற்ற கைதுகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள் நடத்துவதை தடை செய்யும் அதிகாரமும் அவசரகால சட்டத்திற்கு இருக்கிறது. சுருக்கமாகக் கூறினால் தமிழர் விரோத,இனநாயக விரோத சட்டமே இதுவாகும். சில சமயங்களில் எதிர்க்கட்சியை ஒடுக்கவும் இதனை ஆளும் கட்சி பயன்படுத்துவது உண்டு.

இத்தொடர் எழுதப்படும்போது முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு அவசரகால சட்டத்தலிருமான மாபெரும் கொடூரத்தையும், அதன் கரங்களால் இன கௌரவம் துலைரியப்பட்ட கொடுமையையும் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்துள்ளனர்.

அவசரகால சட்டம் மட்டும் போதாது என்று நினைத்து விடுதலைப் புலிகள் தடைச்சட்டம், பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் போன்றவையும் ஜ.தே.கட்சி ஆட்சிக்காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டன.

1983 இனக் கலவரத்தின் பின்னர் ஜே.ஆர். கொண்டுவந்த சட்டம்தான் ஆறாவது சட்டத்திருத்தம்.

1978இல் புதிய அரசியலமைப்பை அறிமுகம் செய்தார் ஜே.ஆர். அதன்பின்னர் அவர் பதவியில் இருந்து இறங்கும்வரை களுக்கும், பிரிவினைக்கு ஆதரவளார்களிடமும் அசையும், அசையாத சொத்துக்கள் மற்றும் பதவிகள் பறிக்கப்படும் என்றும் ஆறாவது சட்டத்திருத்தம் கூறியது.

புலிகள் நிபந்தனை

ஆறாவது சட்ட திருத்தத்தை நீக்கினால் தான் தேர்தலில் போட்டியிட புலிகளது மக்கள் முன்னணி முன்வரும் என்று பிரேமதாசாவிடம் புலிகள் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்து விட்டனர்.

அக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்ட பிரேமதாசா, அதற்கான தீர்மானம் ஒன்றை பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்போவதாக

ரஜினி திரணகம படுகொலை அதற்கு நாம் பொறுப்பல்ல

அன்புள்ள அற்புதன்.

வணக்கம்

யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீட விரிவுரையாளர் ரஜினி திரணகம கொலை யில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ஃப். இயக்க உறுப்பினர்கள் சிலரே சம்பந்தப்பட்டதாக தங்கள் தொடரில் தெரிவித்திருந்தீர்கள்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ஃப். தலைமையை நேரடியாக தொடர்புபடுத்தி தாங்கள் குறிப்பிடவில்லை. யாழ்மாவட்ட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ஃப். இராணுவப் பொறுப்பாளராக இருந்த ரவிசங்கர் என்னும் ராஜ்கரன் சூத்திரதாரியாக இருந்தார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

ரவிசங்கர் என்னும் ராஜீக் தற்போது எமது கட்சியில் இருந்து வெளியேற்றப் பட்டுள்ளார். எனவே அவர்மீதான குற்றச் சாட்டை மறுக்கும் அவசியம் எமக் கில்லை. எனினும் நான் அறிந்தவரை, இன்று ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ஃப். தலைமை யில் உள்ளவர்கள் அறிந்தவரை ரஜினி திரணகம கொலைக்கும் ராஜீக்குக்கும் தொடர்பில்லை என்பதை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விடுதலைப் புலிகள்தான் ரஜினி திரணகம கொலையில் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர்.

இவ் விடயத்தில் தங்களுக்கு கிடைத்த தகவல் தவறானதாகும். எனவே எமது மறுப்பை தங்கள் தொடரில் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தம்பிராசா சுபத்திரன்,
ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ஃப்.
-மத்திய குழு உறுப்பினர்-

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்